

به نام خداوند جان و خرد

دانش آموزان عزیز : با سلام و آرزوی موفقیت برای شما در تمام مراحل زندگی ، در این چند صفحه ، ضمن بررسی سوالات فارسی کتاب (نمونه آزمون های پایه ششم ابتدایی) برخی موارد و نکاتی که می تواند در پاسخ دادن به این سوالات به شما کمک کند ، را انتخاب و به طور خلاصه به تعریف و تشریح آن ها پرداخته شده است . امید است مورد استفاده ی شما عزیزان قرار بگیرد .

تعریف کلمه و انواع آن :

کلمه : یک لفظ معنادار است که از مجموعه ی چند حرف تشکیل شده است . استثناء : حرف ربط («و») که یک حرف دارد .

انواع کلمات : کلمات شامل ۹ بخش می باشد . «اسم ، صفت ، عدد ، کنایه ، فعل ، قید ، حرف اضافه ، حرف ربط ، شبه جمله» در ادامه به تعریف و توضیح برخی از آن ها پرداخته می شود .

ترکیب وصفی و ترکیب اضافی و روش تشخیص آن ها

ترکیب اضافی تشکیل شده است از: (اسم + صفت)

برای تشخیص این ترکیب ها از هم کافی است که نوع کلمات هر ترکیب را بشناسیم که اسم است یا صفت . که اگر هر دو کلمه ی ترکیب ، اسم بود؛ آن ترکیب «اضافی» و اگر یک کلمه اسم و کلمه ی دیگر صفت بود آن ترکیب «وصفاتی» است .

اسم : اسم کلمه ای است که برای نامیدن شخص ، حیوان ، گیاه ، مکان ، اشیاء و ... به کار می رود .

صفت : کلمه ای است که همراه اسم «قبل یا بعد از آن» می آید ؛ و در مورد آن توضیح می دهد «و ویژگی آن را بیان می کند .»

مثال : در ترکیب های: گل خوش بو ، مداد سبز ، ماشین بزرگ و غذای گرم . **كلمات**: گل ، مداد ، ماشین و غذا «اسم»

وكلمات: خوش بو ، سبز ، بزرگ و گرم «صفت» می باشد

نکته ۱ : نوع یک کلمه در برخی مواردمی تواند تغییر کند . مثلاً: «سبز» صفت است اما با افرودن (ی) به اسم تبدیل می شود سبز «صفت» + ی ← سبزی «اسم»

نکته ۲ : نوع کلمه ممکن است با توجه به استقرار آن در جمله تغییر کند .

محمد شعر رازیبا می خواند . **گل های زیبا** در باغ است .

که کلمه ی «زیبا» در جمله ی اول «صفت» است . در جمله ی دوم «اسم» و در جمله ی سوم «قید» می باشد .

اما اگر تشخیص نوع کلمه (اسم یا صفت بودن) مشکل بود می توان از روش های زیر استفاده نمود .

۱ - افروden (قو) یا (قوین) به کلمه ی دوم ترکیب ۲ - برداشت - ربط بین دو کلمه ی ترکیب و افروden یکی از افعال ربطی «است ، بود ، شد» به آخر جمله ۳ - افروden «ی» بین دو کلمه

که اگر دریکی از موارد فوق ، جمله و یا ترکیب دارای معنا بود ، آن ترکیب ، وصفی و در غیر این صورت ترکیب اضافی است .

نکته : البته روش های دیگری نیز برای تشخیص ترکیب ها وجود دارد که نیازی به تشریح آن ها نیست .

جمله ، ارکان «اجزایی» جمله ، انواع جمله

تعریف جمله : جمله عبارت است از یک یا چند کلمه که در کنار هم ، معنا و مفهومی را به شنونده یا خواننده برساند .

مثال : ۱- امیر به خانه آمد . ۲- بیا ۳- رفتم «جمله» هستند .

فعل : قسمت (جزء) اصلی جمله است که «انجام دادن کار» یا «داشتن حالتی» را بیان می کند .

با توجه به تعریف فعل «تعریف فوق» می توان دونوع جمله را تعریف نمود .

* اگر فعل جمله «انجام دادن کار» را بیان کند به آن فعل «غیر ربطی یا غیر استنادی» و به آن جمله «فعلیه یا غیر استنادی» می‌گویند.

مثال: عارف از مدرسه آمد. که «آمد» انجام کار آمدن را نشان می‌دهد. فعل غیر ربطی و این جمله «جمله فعلیه» است.

* اگر فعل جمله «داشتن حالتی» را بیان کند به آن فعل «ربطی یا استنادی» و به آن جمله «اسمیه یا استنادی» می‌گویند.

مثال: هوا سرد است. «است» فعل ربطی و جمله، اسمیه «استنادی» می‌باشد.

افعال ربطی: است، بود، شد، گشت، (گردید) فعل های ربطی هستند.

افعال غیر ربطی: سایر فعل ها که در جمله، انجام دادن کاری را بیان می‌کند. را افعال غیر ربطی می‌گویند.

ارکان (اجزای جمله)

ارکان اصلی در جمله شامل: **فاعل**، **مفعول**، **فعل غیر ربطی** می‌باشد.

ارکان اصلی در جمله شامل: مسنده، مسنده، و فعل ربطی می‌باشد.

نکته: البته در جمله می‌تواند علاوه بر این اجزاء، شامل اجزای دیگری (حرف ربط و اضافه، قید و ...) باشد.

فاعل: کسی یا چیزی که کار روی آن انجام می‌شود.

مثال: محمد کتاب را بردشت **محمد** (فاعل) کتاب (مفعول) نکته: معمولاً مفعول قبل از حرف اضافه (را) می‌آید.

فعل ناگذر به مفعول (لازم): فعلی است که به مفعول نیازی نداشته باشد و معنی جمله با فاعل کامل شود.

مثال: حسن آمد **حسن** رفت

فعل گذرا (متعدد): فعلی است که علاوه بر فاعل به مفعول نیاز دارد.

مثال: محمود کتاب را آورد **محمود**، **برادرش را دید**.

مفعول فعل متعدد

آرایه ادبی (عناصر، صنایع ادبی):

«مبالغه، کنایه، تشبیه، شخصیت بخشی (جان بخشی)، تضاد، تناسب (مراءات نظری)»

مبالغه: بزرگنمایی یا توصیف پدیده ها و رویدادها بسیار بیش از آنچه که هست.

خروشید و جوشید و برکنند خاک ز سمش زمین شد همه چاک چاک
که شاعر در اثر گذاشتن سم اسب بر زمین بزرگنمایی نموده است.

نکته: فردوسی از آرایه مبالغه در آثار خود بیشترین استفاده را نموده است.

کنایه: صحبت غیر مستقیم در مورد یک مطلب «کنایه عبارت است از پوشیده سخن گفتن که دارای دو معنای دور و نزدیک است که هدف گوینده

معنای دور آن است). **مثال**: آب از دستش نمی‌چکد. **کنایه از خسیس بودن**. نکته: همه ضرب المثل ها کنایه هستند

تشبیه: «مانند کردن» چیزی یا کسی را به چیزی یا کسی دیگر مانند نمودن.

ارکان تشبیه: مشبه، مشبه به، ادات (ابزار تشبیه)، وجه شبه **مثال**: «علم مانند شمع می‌سوزد»

معلم مشبه: معلم «ابزار تشبیه» شمع «مشبه به» وجه شبه «فعل رساندن به دیگری» **می‌سوز**: فعل غیر ربطی

شخصیت بخشی: (جان بخشی یا تشخیص) که نویسنده در آثار خود از زبان اشیاء یا موجودات دیگر سخن می‌گوید و به آنها کارهای انسانی را تسبیت می‌دهد.

مثال: در شعر میوه‌ی هنر شاعر به درخت سپیدار، تبر و شعله جان می‌دهد و از زبان آنها سخن می‌گویید.

نکته: پروین اعتمادی در نوعی از اشعار خود که به مناظره مشهور می‌باشد از زبان اشیاء یا سایر موجودات سخن گفته است.

تضاد: آوردن کلمات متضاد (مخالف) که باعث زیبایی سخن می شود. مثال: نیکی و بدی که در نهاد بشر است شادی و غمی که در قضا و قدر است.

تناسب (مرااعات نظیر): آوردن کلمات متناسب با یکدیگر، از نظر جنس یا زمان یا مکان، مشابهت و ...

مثال: ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند کلمات «ابر، باد، مه، خورشید، فلک» از نظر نوع «جنس» با هم تناسب دارند.

قالب های شعری - قافیه - ردیف

قالب شکلی است که قافیه به شعر می بخشد؛ و تفاوت قالب ها در چگونگی آرایش قافیه‌ی آنها است.

قالب های شعری معرفی شده در فارسی ششم ابتدایی: مثنوی - غزل - قصيدة و قطعه

مثنوی: قالبی است که مصراع های هر بیت با یکدیگر، هم قافیه‌اند. و قافیه هر بیت با بیت های دیگر متفاوت است.

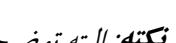
مثال: شعر نیایش پایان کتاب فارسی ششم در قالب **مثنوی** است.

غزل و قصيدة: این دو قالب از نظر آرایش قافیه‌ها مشابه هم هستند. مصراع اول بیت اول با مصراع دوم همه بیت‌ها با هم «هم قافیه» هستند.

مثال: شعر «ای مادر عزیز» و «وطن» در کتاب فارسی ششم.

قطعه: در قالب قطعه مصراع‌های دوم هر بیت (مصراع‌های زوج) با هم هم قافیه‌اند.

مثال: شعر «میوه هنر» درس پانزدهم فارسی ششم

نکته: البته توضیحات تکمیلی و تفصیلی در مورد «قالب های شعری» را در سال های آتی خواهیم آموخت. «انشاء الله »

در شمارش جمله‌ها موارد زیر را باید مد نظر داشت: * شمارش فعل‌های موجود. * فعل‌های حذف شده * منادا * شبه جمله‌ها

نکته: در مورد متون نظم و نثر کهن، ابتدا باید آن متن را به فارسی روان امروزی بازگردانی نمود.

مثال: خدا^{ای} ؟ کاش مردم قدر این کتاب آسمانی را می دانستند و قدر این پیامبر را

که شامل چهار جمله می باشد. ۱- خدا^{ای} (منادا) ۲- کاش (شبه جمله) ۳- می دانستند (فعل موجود) ۴- می دانستند (فعل حذف شده)

استفاده از پسوند «گذار و گزار»

گزار: معنی ادا کردن و انجام دادن **مثال:** خدمت گزار - سپاس گزار - شکر گزار

گذار: به معنی نهادن، قراردادن **مثال:** قانون گذار - پایه گذار - بنیان گذار

ماده یا بن فعل: جزء اصلی فعل است که معنی فعل را در بر دارد و در همه‌ی ساختهای فعل ثابت است.

هر فعل دو ماده «بن» دارد. «ماضی، مضارع» می‌رسم «بن ماضی: رفت» می‌روم «بن مضارع: رو»

انواع ساختهای فعل ماضی و مضارع:

مضارع	ماضی	شخص	مضارع	ماضی	شخص
می رویم	رفتیم	اول شخص جمع	می روم	رفتم	اول شخص مفرد
می روید	رفتید	دوم شخص جمع	می روی	رفتی	دوم شخص مفرد
می روند	رفتند	سوم شخص جمع	می رود	رفت	سوم شخص مفرد

صامت و مصوت: صامت: منظور از صامت تمامی نشانه‌های زبان فارسی می باشد منظور حروف الفبای فارسی البته بدون حرکت یا صدای دیگر.

مصوت: منظور همان صدای کوتاه و کشیده آ او ای می باشد

نکته: صامت‌ها در زبان فارسی ۲۹ مورد و مصوت‌ها ۶ مورد می باشند.

شبه جمله: کلمه‌ای است که به تنها یعنی یک جمله دارد.

نمونه هایی از شبه جمله ها (کاش، الهی، مرحبا، به، آه، عجب، شگفتا، آری، بله، چشم و ...)

حروف ندا (نشانه های ندا): ای، ایا «قبل از منادا» و الف بعد از منادا

مناد: کلمه‌ی بعد یا قبل از حرف ندا را **منادا** می‌گویند.

نکته: اگر صدای آخر یک کلمه مصوت باشد در صورت اضافه کردن یک کلمه دیگر به آن و ساخت یک ترکیب جدید باید از یک صامت

دریا + آبی = دریای آبی مو + سپید = موی سپید میانجی استفاده نمود.

انواع کلمات:

ساده: کلمه‌ای که با هیچ پسوند و پیشوندی ترکیب نشده است.

مثال: پول، شهر

مشتق: کلمه‌ای که با یک پسوند و یا پیشوند ترکیب شده است

مثال: بی پول، شهردار

موکب: کلمه‌ای که از ترکیب دو کلمه ساده (مستقل) به وجود می‌آید.

ضمیر: کلمه‌ای است که جانشین اسم می‌شود، و نقش‌های آن را می‌پذیرد. ضمایر انواع مختلفی دارد؛ که ۲ نوع آن عبارتند از :

۱- ضمایر منفصل (جدا) «من - تو - او - ما - شما - آنها (ایشان) » ۲- ضمایر متصل (پیوسته) « -م ، -ت ، -ش ، مان ، تان ، شان »

حروف: حرف کلمه‌ای است که معنی مستقلی ندارد؛ و بر سه نوع مهم می‌باشد:

حروف اضافه: «برای اضافه کردن کلمه‌ای به کلمه یا جمله ی دیگر» مثلاً : از، با، بر، برای، به، بهر، بی، تا، و....

حروف ربط: «ربط دادن کلمه‌ها و جمله‌ها » مثلاً : اگر، اما، پس، تا، و، چه زیرا، که و....

حروف نشانه: «مشخص کردن نقش کلمه در جمله » مثلاً «را» نشانه‌ی مفعولی، «یا»، ای نشانه‌ی ندایی و...»

قید: کلمه‌ای است که: زمان، مکان، یا چگونگی و حالت انجام یافتن فعل را نشان می‌دهد. قید انواع مختلف و متنوعی دارد که از مهم ترین آن‌ها: *

قید زمان مثل: «امروز، ناگاه، همیشه» * قید مکان مثل: «آنجا، بالا، همه جا، بیرون» * قید حالت مثل: «آهسته، سواره، خندان، مردانه»

تشخیص تفاوت یا تشابه کلمات در گزینه‌ها:

برای این منظور باید معیار و ملاک تفاوت یا تشابه بین کلمات گزینه‌ها را پیدا نمود، سپس گزینه صحیح را پیدا نمود.

مثال: کلمه کدام گزینه با بقیه تفاوت دارد؟ الف) علم ب) عمل × ج) علوم د) معلوم

که ملاک و معیار هم خانواده بودن است.

نهاد و گزاره: که مربوط به جملات خبری می‌باشد

نهاد: کسی یا چیزی که در مورد آن خبری می‌دهیم **گزاره:** خبری که در مورد نهاد داده می‌شود.

نکته: برای تعیین نهاد و گزاره یا سایر اجزای یک جمله اگر از متون کهن است، حتماً باید آن را ابتدا به زبان امروزی بازنویسی نمود، سپس اجزای

آن را مشخص کرد.

تاریخ و ادبیات:

دانش آموزان عزیز: قسمت نام نامه (اعلام) آخر کتاب فارسی در حد نام شخصیت‌ها و آثار آنها را مطالعه نمایید.

و کلام آخر: دانش آموزان عزیز؛ به معنی لغات و واژه‌های کهن و بازگردانی متون کهن توجه خاصی داشته باشید، زیرا اکثر سوالات به نوعی به

این نکته مهم مربوط می‌شود.

موقع و زیبایی - رجیل جوان بخت